

er for os et Principspørgsmaal, det er ikke, som det syntes at være for det ærede Medlem Hr. Korsgaard i Gaar, en Biting, som man naturligvis kan tage med. Vi synes, at der ligger en stor Uretfærdighed i, at der kan omsættes saa store Værdier, som egentlig ikke paa nogen Maade rammes af Skatten. Man kan nok sige, at det Overskud, en Brugsforening udbetaler, indgaar i de paagældende Medlemmers Indtægter, og de maa saaledes svare Indtægtsskat deraf, men jeg tror, at der er mange Mennesker, der ræsonnerer som saa: De Penge har vi jo betalt een Gang, og at de nu kommer tilbage til os, betyder ikke nogen Indtægt for os. Det er en Betragtning, som er unskydlig, men den skæpper meget lidt i Statens Kasse; jeg tror derfor, det vilde være en Retfærdighedshandling at faa indført Skat paa Brugsforeninger. Det glædede mig for øvrigt, at det ærede Medlem Hr. Rode i Gaar havde, saa vidt jeg forstod, nogenlunde de samme Synspunkter; derved er altsaa en Mulighed for en Diskussion om dette Emne aaben.

Jeg tillægger Bogføringspligt stor Betydning. Den vil i hvert Fald fastslaa Begrebet „mod bedre Vidende“. Hvis, efter at Bogføringspligt er indført, en Borger — det er ligegyldigt, hvor han hører hjemme, i By eller paa Land, om han er Forretningsmand eller Arbejder — opgiver sin Indtægt lavere, end hans Bøger udviser, er det klart, at det er „imod bedre Vidende“, og saa har Lovgivningsmagten en Vej til at ramme ham. Naar en Borger nu skal skønne over sin Indtægt, er det i mangfoldige Tilfælde ganske umuligt for ham virkelig at finde den reelle Indtægt, og man kan ikke slaa ned paa ham for nogen Art af Bedrageri. Navnlig som vi er stillet i Øjeblikket, maa vi kræve, at der skabes lige Vilkaar for alle i vort Samfund, saaledes at alle efter Evne kommer til at deltage i Skattebyrden. Jeg har en Statistik, som giver mig den Tro, at det er berettiget, hvad jeg her fremfører. Den omfatter Udførselsværdien af Landbrugsprodukter og dermed beslægtede Produkter, den er altsaa ikke alene for Landbruget, der er Havebrugsprodukter imellem, men da det er den samme Statistik, jeg anvender i begge Tilfælde, bliver Forholdet det samme. Denne Udførselsværdi udgjorde i 1916 1 029 878 000 Kr., og de, som har udført — heri er ikke medregnet Hjemmemarkedets Forbrug —, betalte i 1917, altsaa det Aar, der faar Skat fra Aaret 1916, 40 925 000 Kr. i Skat. For Aaret 1919 falder Udførselen til ca. Halvdelen, nemlig til 518 747 000 Kr., hvorimod Skatten er vokset til 115 566 000 Kr. Disse

Tal forekommer mig at være overordentlig talende, de viser, at i Mellemtiden er Landsoverskatteraadet begyndt at arbejde. Men det er jo ikke Meningen, at vi i Landsoverskatteraadet skal have, om jeg saa maa sige, en ny Sylow, der rejser Landet rundt og piner Skatten ud af Folk. Det vilde være meget reellere, om vi havde et Grundlag, saaledes at ethvert Menneske var nødt til at kontrolere sine egne Indtægter og forretningsmæssige Udgifter og saaledes var i Stand til at opgive, hvad han egentlig skulde betale Skat af. Jeg synes tillige, det vilde være langt smukkere, og jeg kan slet ikke tænke mig, at nogen Borger skulde have noget imod dette at indvende. Det ærede Medlem Hr. Rode mente i Gaar, at de Mennesker, som var beskæftiget med groft Arbejde, vilde have vanskeligt ved at føre saadanne Bøger. Det kan jeg aldeles ikke erkende. De samme Mennesker fører udmærket Kontrol med deres Køers Mælkeydelse og med, hvilken Kraftfodermængde de giver dem o. s. v., hvorfor skulde de saa ikke kunne føre en simpel Bog over Udgifter og Indtægter? For dem, der har Detailhandel Dagen igennem og dér tager Pengene ind i Smaaposter, foregaar Kontrollen paa en overordentlig nem Maade ved, at man om Morgenen tæller de Penge, man har i sin Lomme, og tæller dem igen om Aftenen, saa kan man se, hvor stor Omsætning man har haft. Det kræver ikke noget stort Maskineri at føre et saadant Regnskab. Vi kan for vort Vedkommende ikke paa nogen Maade slaa af paa disse Krav, og mener man ikke at kunne imødekomme os dér, maa vi i videste Maal forbeholde os vor Stilling til dette Lovkompleks, men det betyder naturligvis talmæssigt set ikke saa uendelig meget. Jeg ser, at det ærede Medlem Hr. J. A. Hansen ryster paa Hovedet, og han giver mig sikkert Ret deri. Men jeg ser nu saadan paa det, at Bægeret er ved at flyde over, og det er meget muligt, at en lille Draabe kan faa de til at flyde over. Jeg tror ikke, det er ganske uden Betydning, at vi her nøje præciserer vort Standpunkt, som er, at vi kræver, at alle Landets Borgere skal staa lige for Loven med Hensyn til at skulle dokumentere deres skattepligtige Indkomst, og jeg skulde ogsaa tro, at den høje Regering vil tage Varsel af den Rørelse, der er oppe i Tiden i saa Henseende. Ogsaa Landbrugets Skæbnetime vil maaske komme, saa det af sig selv vil komme til at paatage sig de Byrder, som vil følge af dette ganske enkelte Bogholderi. Et sammenbrudt Byerhverv vil blive en meget tung Byrde for Landet at bære.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa